

[Ulrich.]

Fornuft i, for derigennem at værne Real-kreditten i de Tider, der kommer. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om han har paa-tænkt noget saadant, det vilde glæde mig overordentligt at faa det at høre.

Landbrugsministeren (Bording): Det var i og for sig rigtigere, hvis det ærede Medlem kunde anvise, hvorledes han og hans Parti vil nedbringe Landbrugets meget store Gældsbyrde. Jeg kan ikke se, at det er Staten, der først og fremmest har Forpligtelse til at nedbringe den. Naar det kommer til Stykket, er det dog Landmændene selv, der har været ude om den. Jeg tør vel nok sige, at er der nogen i denne Sal, der i Tide har sagt, at denne store Gældsbyrde blev den store Vanskelighed for Landbruget i den Tid, der kom, naar Højkonjunkturerne forsvandt, er det mig. Jeg har sagt for mange Aar siden her i Salen, at det stod for mig saaledes, at det vilde være næsten umuligt for det danske Landbrug at klare den Gældsforpligtelse, det var kommet ind i. Derfor siger jeg ogsaa ved denne Lejlighed, at det staar for mig saaledes, at et af de allervigtigste, men ogsaa de allervanskeligste Spørgsmaal at løse er at faa Landbrugets Gældsbyrde bragt ned. Jeg tror ikke paa, at der hverken nu eller i den kommende Tid vil være Mulighed for, at Landbruget kan forrente den Gældsbyrde, der hviler paa det i Øjeblikket, og derfor er det, jeg siger, at vil man tale om at skabe Rentabilitet i Landbruget, maa man i alt Fald gøre sig klart, hvad man mener med det, før man taler om det. Er det Meningen, at det skal være en Rentabilitet paa Grundlag af den nuværende Gældsbyrde, tror jeg, det er en umulig Opgave.

Jeg tror slet ikke, det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Statens Vurdering til Ejendomsskyld har bidraget til at skaffe og opretholde den store Gældsbyrde. Hvis der kun var Tale om den Gæld, der svarede til Ejendomsskylden, vilde der være overordentlig meget vundet for Landbruget. Jeg føler mig overbevist om, at man skal ind i et Forbud mod Overprioritering i Fremtiden; men det er ikke noget, som det ærede Medlem har fundet paa, jeg har for mange Aar siden sagt, at det blev nødvendigt. Jeg føler mig overbevist om, at man skal ind paa noget saadant. Men er det saa tilstrækkeligt? Man maa jo gøre sig klart, hvor man skal drage Grænsen for Tiden for Prioriteringen, men Forhol-

dene kan være saa vanskelige, at selv en saadan Grænse ikke er tilstrækkelig.

Jeg føler mig imidlertid overbevist om, at det er nødvendigt, at vi kommer med et Forbud mod den frie Pantsætning. Der er ingen Tvivl om, at er der noget, som har bidraget til at medføre en høj Gældsbyrde, er det den lette Kreditgivning, den frie Pantsætning af Jorden, vi har i Danmark. Den fuldkomne frie Pantsætning, som Landmændene i stort Tal har ment var noget af det vigtigste og bedste for dem, har vist sig at være noget af det farligste for dem i Nedgangsperioden.

Naar jeg udtalte, at det ærede Medlem havde benyttet sig af en Usandhed her, var det naturligvis, fordi det ærede Medlem sagde, at jeg havde købt et Husmandsbrug ulovligt. Det er usandt, jeg antog, det ærede Medlem vidste det, for jeg kunde ikke tænke mig, at det ærede Medlem vilde udslynge en saadan Beskyldning uden at have undersøgt Sagen det fjerneste.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Dersom den Transaktion, den højtærede Landbrugsminister har gjort sig skyldig i ved Sammenkøb af sin Ejendom, har været lovlig i det givne Øjeblik, har Ministeren ikke foretaget sig noget, som ikke var rigtigt, og saa gør jeg ham en Undskyldning, men derfor kunde det alligevel gerne være, at det i Dag var ulovligt, det sagde jeg nemlig ogsaa.

Det glæder mig, at jeg for en Gangs Skyld er enig med den højtærede Minister. De Betragtninger, han fremsatte om det ganske urimelige i det danske Landbrugs Gældsstiftelse, deler jeg fuldt ud, det har jeg ogsaa givet Udtryk for og givet Udtryk for for mange Aar siden. Det er nemlig en stor Fejl, vi har herhjemme ved Kreditgivning og Prioritetsbehæftning, at der ydes første Prioritet efter Vurdering af Kreditforeningen, og der ydes anden Prioritet enten efter den Vurdering, der er sket til første, eller ogsaa efter den anden; derigennem er der skabt en Konkurrence Kreditforeningerne imellem, som har været til ubodelig Skade for det danske Landbrug. Men vil den højtærede Minister saa ikke foranledige, at der fremsættes en Lov, som paabyder, at der ikke maa gives mere end 45 pCt. af Ejendomsskyldværdien i første Prioritet og ikke over 30 pCt. af Ejendoms-